

Löpelden

Nr: 4 2000

Interntidning för personalen i Brandkåren Attunda
Ansvarig utgivare: Lars-Erik Kroon

Foto: Sara Flodin/Närmedia

Äntligen....

...är det slut på en av de regnigaste somrar sedan förra istiden. Undertecknad har inte varit på en endaste skogsbrasa av klass, men det har däremot blivit en del pumpningar. Värst var det i Skälby i Järfälla där himlen bjöd på halva årsnederbörden på två timmar. Där fick vi nästan klona oss själva och ösa med hinkar, men ju mer vi öste och pumpade desto mer steg vattnet hos grannen. Det krävdes en del klurerier för att pumpa över vattnet till ett torrare dagvattenssystem. Det har även varit ett par brasor, jag tar upp några i tidningen, men på det stora hela lugnare än förra sommaren.

Det känns som att det i vanlig ordning är en hel del på gång. Att brandpostnätet i Väsby är utglesat råder det inte längre något tvivel om. Konsekvenser därav finns beskrivna i tidningen. Ny station i Järfälla och heltid i Bro är två andra ämnen som också tas upp. Jag har tagit mig friheten att med jäviga ögon syna och dessutom säga Arbetskyddsstyrelsens upphävande av Yrkesinspektionens beslut i stegfrågan. (grym mening) Dessutom finns ett mycket givande bidrag till språkvårdar missionen. Sturespalten återuppstår.

Annars så går väl jag, liksom många andra omkring och funderar en del. Hur kan det komma sig att vi har så dåligt med personal? Hur skall vi hinna med och anställa så många som vi behöver? Hur skall vi hinna få in alla på Statens Uråldriga Brandskola innan de går i pension? Hur kan det komma sig att våra nya förstabilar alltid är på service när det brinner? Vad skall man egentligen använda innestående komptid till? Hur känns det att vara kommunalpolitiker idag, när brandkåren tar en procent av budgeten och 25 procent av arbetstiden? Varför kan jag inte boka en bil på Lotus Notes? Skall vi gå ihop med Södra Roslagen? Får vi i så fall nya kaffekoppar? Stationsutjämning? Poolåka? Inget av detta finns med i den här tidningen.

Väl bekommen
Chefs redaktör 125 Kroon

Räddningschefen har ordet.

I maj 1997 startade Brandkåren Attunda med syftet att öka satsningen på förebyggande, skapa en effektiv utryckningsorganisation samt att sänka kostnaderna för räddningstjänsten. Sammanslagningen av dessa kommuners räddningstjänst har nu efter drygt tre års verksamhet visat sig vara lyckosam och är idag en effektiv och väl fungerande organisation, men vi ska bli ännu bättre.

Värderingar istället för policys

Som ni säkert hört och sett så är jag allergisk mot att skriva nya regler och policys. Jag vill därför att vi nu tar nästa steg i vårt ledarskap och utvecklar styrningen mot att "styra med värderingar och god etik" istället för regler.

Under de tre år förbundet verkat har stor kraft gått åt till att skapa en gemensam plattform att utgå ifrån. Vi har skrivit olika policys och regler som ska gälla. För att inte, i framtiden, drunkna i att skriva flera regler och se till att vi lever efter dessa skulle jag vilja införa "att styra med värderingar" istället. Att styra med värderingar innebär, tror jag, att "policybyrån" snart kan läggas ner.

Exempel på värderingar som jag tycker vår organisation ska följa kan ni se enligt nedanstående:

Synsätt/värdering

- goda kundkontakter
- produktivitet genom människor
- värderingar styr arbetet
- betydelse
- satsa på kärnuppgifterna
- enkel form och liten ledning
- självständighet
- tonvikt på handling
- lösa och strama tyglar

Förhållningssätt/tolkning

- kvalitet och service är A och O
- betona och verka för att utveckla människor
- organisationens filosofi är av strategisk
- gör det du är bäst på
- ingen byråkrati, lätt att begripa
- positiv inställning till utvecklingsanda
- utred inte för länge
- fasta värderingar med stor självständighet i organisationen

Dessa värderingar och regler ska kunna vara levande och kunna ifrågasättas, men då ska vi vara överens om det.

Ovanstående värderingar inklusive olika handlingsplaner för en god arbetsmiljö samt våra utbildnings- och utvecklingsinsatser bör kunna ersätta den personalstrategiska planen som upprättades 1996.

Denna ledare ska ses som ett inlägg i den debatt som ska leda till värderingar som vi är överens om och ska jobba efter. Jag hoppas vi i framtiden kan ha en levande diskussion om värderingar och etik istället för regler och instruktioner.

För de som ser mig sällan och inte förstår vad jag sysslar med vill jag avsluta med ett citat.

"Det är med högre chefer som med böcker på biblioteket, de man har minst nytta av sätter man högst upp"

Alltså, det är ni som är "böckerna" som biblioteksbesökarna läser.

Vi ses och hörs!

Med vänlig hälsning

Christer Ångehov

Avgående brandchef

Ulf Hidebrandt har ju, som de flesta känner till, slutat som förbundschef hos Brandkåren Attunda. Att han knappast kan sägas ha varit en konventionell brandchef är nog också känt. Dagarna innan festen, där bilden ovan är tagen, så sökte jag upp honom för att be om en sammanfattning av de tre år han jobbat hos oss.

- När jag kom hit så var jag helt utan erfarenheter av räddningstjänst, inledde Ulf. Men all förhåndsinformation jag fick innan jag tillträdde tjänsten tydde på att det inte skulle bli så svårt. Jag fick veta att de besparingskrav som fanns var fullt möjliga att genomföra, obekväma men möjliga. Jag fick också intrycket att mycket av hopslagningen redan var gjord, resten förberett och det mesta förankrat i organisationen.

- När jag sedan tillträtt insåg jag att det var mycket som inte stämde, fortsätter Ulf. De besparingar vi skulle göra var inte alls genomförbara om vissa förutsättningar inte kunde uppfyllas (stationsstrukturen) och det gick ju i stöpet. Sedan visade det sig också att förbundet inte fanns över huvud taget. Det fanns inget naturligt samspel mellan stationerna, eller gammalt samarbete. Det fanns helt enkelt inga kulturella likheter alls. Och det var inte många som verkade vara det minsta positiva till ett förbund. Däremot har jag upplevt ett stort engagemang i brandmannaleden, de flesta verkade delta och ha åsikter i de flesta frågor.

- Jag minns också att jag reflekterade över alla utredningar, berättade Ulf. Vad hade egentligen utretts under alla dessa år? Och vad syftade alla projekt till, som enligt mig var dödsdömda redan från början? Det var helt orimligt att tro att folk inom organisationen skulle kunna lämna de förslag på besparingar som hade behövts. Nu upplever jag det däremot som att förbundet är på gång. Den ekonomiska fråga är fortfarande stor, men det mesta funkar hyfsat bra. Vi har också utvecklat samarbetet med våra grannar.

- Jag kan sammanfatta de tre år som gått med att säga att det har varit jobbigt men att jag lärt mig mycket. Det har ibland känts ensamt att vara den enda "civilisten" och dessutom chef i orostider, men jag har aldrig strävat efter att vinna något popularitetspris.

- Nu går jag tillbaka till Järfälla kommun där jag skall arbeta med ett projekt som skall syfta till att fördjupa samarbetet med Stockholms kommun för att utveckla Kista området.

Det där med att inte försöka vinna något popularitetspris kan redaktören intyga sanningshalten i, eftersom Ulf också passade på att säga att brandmännens hjältegloria är lite väl tilltagen och att vi mest sitter och väntar på larm.

Ett helt gäng glada posereare:
CÄ, Tommy Karlsryd ekonomidirektör Bro, Mats Wellander ekonomidirektör Väsby, Hans Lagerhorn brandchef Stockholm, Ulf Hidebrandt, Yvonne Borg ekonomidirektör Solna-Sundbyberg, Sivanne Schwartz

Blivande brandchef

Jag samtalade litet med Tommy Uvhagen innan han tillträdde som brandchef i Sigtuna/Märsta. Visserligen skickade han en hälsning över Lotus där han kort redogjorde för sina framtida arbetsuppgifter. Men Löpelden kan som enda tidning i landet erbjuda en fördjupning i ämnet. Utgångsfrågan är:

Hur kommer du som nytilträdde chef se på ett framtida samarbete med Attunda?

Tommy kunde inte undgå att dra lite på munnen åt den frågan, men höll samtidigt med om att den var både relevant och lite klurig att svara på.

- Jag har fått ganska klara direktiv om vad detta år kommer att innebära. För det första skall jag se med nya ögon på samarbetet med Luftfartsverket. Under den utredningstiden skall allt samarbete med Attunda "frysas" på nuvarande nivå, alltså inget utökad samarbete under det närmaste året. För det andra så skall jag försöka skapa lugn i den egna organisationen, där det idag är ganska turbulent.

- Det är också klart att det är en korttidsanställning och grundtanken är att jag är tillbaka hos Attunda inom ett år igen.

Lever pastejen eller dog den varma korvgubben?

Sammansättningar av fler ord som står för ett enhetligt begrepp skrivs som regel ihop till ett ord. Oftast har vi inget problem att höra på betoning och intonation om ord ska skrivas ihop eller stå för sig själv. Jämför kombinationerna *lätt stött-lättstött, fem ton-femton*. Vi har ju inga större problem med dessa sammansättningar. Ja, kanske förresten, sätt in *lättstött* i följande situation. En sen lördagskväll på krogen där den vackra damen i rött ska tas hand om. Då gäller det att gå fram taktiskt och manipulerande. Tungan får passa sig och silkeshandskarna får smyga sig fram. Nu plötsligt förstår vi att *lättstött* och *lätt stött* inte står långt ifrån varandra.

Om en sammansättning inte skrivs ihop kallas det för särskrivning. Ofta förstår man trots särskrivning innebörden av uttrycket men viktiga beskrivningar kan missuppfattas och det blir jobbigt i längden att läsa texten. "En ljus hårig sjuk skötare ringde under läkaren på avd 5."

Ett vanligt ställe där man hittar särskrivningar idag är inom reklamtexter och på förpackningar. Ta t ex *Strö socker, lätt margarin, vi har snabb mat, rak apparat, skum tomt* och *super billigt*. Eller varför inte en sexannons i Aftonbladet "Sex filmer från hela världen". Mest misslyckat av allt är nog skylten i väntrummet "rök fritt".

Det slarvas även en hel del med särskrivningar inom vår organisation, i allt från uppmärkning av utrustning till mer formella texter från organisationens ledning. Det heter t ex: *räddningstjänstorganisationer, rundabordskonferans, målformuleringsprocess och standardrutiner*. Lite svårare blir det med sammansättningar med bindestreck: *året runt-bebyggelse, New York-borna och tur-och-retur-biljett*.

Vad kommer sig då detta slarviga språkbruk av? Jag kan bara se två olika orsaker till detta gissel.

Det ena är en ful anglicism som smugit sig in i det svenska språket, ett efterapande av engelska språkegenheter. I det engelska språket särskrivs många ordkombinationer. Med alla engelska intryck genom media och datavärlden skapas snabbt ett idiomatiskt och typografiskt mode. Den andra orsaken måste vara Bamseböckerna. En hel generation matades med denna litteratur. Det var dunder-honung och stål-farmor. Ingen egentlig särskrivning men ett evigt felutnyttjande av bindestrecket.

Hur ska jag då komma till rätta med mina särskrivningar? Ja, hur bra de nya stavnings- och grammatikprogrammen än är så kan de inte hitta alla särskrivningar då dessa ofta bygger på helt korrekta ord i samtliga led. Ett bra sätt att komma till rätta med särskrivningar är att läsa texten högt för sig själv, då är det lättare att hitta felaktigheter. Och om du fortfarande är osäker på om uttryck ska skrivas ihop eller inte gör du säkrast i att titta i Svenska Akademiens ordlista. Vill du läsa mer om särskrivningar och andra roliga språkmisstag så surfa in på sidan: <http://www.translator.se> Längst ner till höger finns en ikon som heter avigsidan, klicka på den och skratta åt allt dumt som står där.

Hej då!

eller heter det kanske

Hejdå!

Stene

Brandposter

Enligt mycket säkra och välrenommerade källor (CÄ) så står det nu klart att brandpostnätet i Upplands Väsby är (och har varit) utglesat. Denna slutsats meddelade Brandkåren Attundas ledning Upplands Väsby kommun redan i våras, utan att få något svar. Nu är det emellertid ett faktum och det kommer också att stå i den nyreviderade räddningstjänstplanen för ovan nämnda kommun.

Vad får det för konsekvenser?

För det första måste man i Väsby ha en man till tankbilen, alltså sju man i styrkan. För det andra så måste en ny tankbil köpas in. Den som finns idag är dimensionerad för tankbils bränder och är därför för liten. En tankbil som skall ersätta det gamla brandpostnätet måste rymma tio m³ vatten.

Detta medför i sin tur en kostnadsökning på cirka två miljoner om året i personal och avskrivningskostnader. Denna tankbil kommer förmodligen vara av lastväxlarmodell, vilket löser en del av våra körkortsproblem.

Varför utglesa brandpostnätet?

Vinsterna är stora för alla parter:

Kommunen tjänar, totalt set, stora pengar på detta. Dels i underhåll av nuvarande system, men framför allt vid anläggning av nya bostadsområden när inga grova brandpostströer behöver läggas ned.

Kommuninnevånarna spar givetvis indirekt pengar, men får framförallt bättre dricksvatten som inte har stått still för länge i rören.

Och vi brandisar slipper leta efter övervuxna/översnöade brandposter i nattmörkret under stor stress. Att vi även kan åka tre bilar på trafikolyckor igen är ju en höjdare.

Det börjar i Väsby men planer finns på att exportera idén till Järfälla år 2002 och Sollentuna år 2003. Upplands Bro kommun berörs inte av detta.

Stegar, stegar, stegar.....

Den 20 maj i år, strax innan semesterperioderna började så fick vi äntligen det efterlängtade svaret från Arbetarskyddsstyrelsen. Frågan vi ställde, som första kår i landet, var: Är det acceptabelt att som utryckningsledare tvingas att välja mellan invändig (rökdykning) och utvändig (stege) livräddning? Och är det realistiskt att tro att tjänstgörande brandmän kommer att stå och se på i väntan på förstärkande station?

Vi tänker oss följande scenario: Vid framkomst till höghusfastighet konstateras fullt utvecklad rumsbrand, synlig från fasadens framsida. Mötande personer talar om att de sett personer gå in i lägenheten tidigare under kvällen. Styrkeledaren behöver knappast kommendera livräddning, rökdykarna lär väl snarast kasta sig ur bilen för att rädda liv. Medans förberedelser för rökdykning pågår för fullt går styrkeledaren runt huset och kontrollerar brandens omfattning (han lär knappast hinna göra det innan rökdykargruppen börjar förbereda rökdykning). Väl på baksidan ser han någon stå i fönstret i våningen ovanför. Personen har fått in stora mängder rök i sin lägenhet och kommer inte ut genom trapphuset. Här står våran styrkeledare inför ett val ingen kan avundas honom. (Därav första frågan). Skall han stoppa rökdykningen och göra omfall till livräddning med stege? Eller skall han låta rökdykningen fortsätta, ta runt maskinstegen och kommendera stegchauffören att vänta på förstärkande styrka? (Därav andra frågan).

Yrkesinspektionen anser att styrkeledare ställs inför en omöjlig valsituation i väntan på förstärkande enheter. Och beslutade att, vid vite om en million kronor, senast den 1 september 1999 ha en minibemanning av två man i höjdfordonet och fem man i rökdykarstyrkan.

Detta beslut överklagades till Arbetarskyddsstyrelsen.

Och därmed är vi framme vid svaret som jag skrev om i första meningen, ett svar som slog mig med häpnad! Här vill jag klargöra att jag som skriver detta inte är jurist eller ens särskilt sakkunnig i olika inspektioners och styrelserns funktioner, men jag tar mig ändå friheten att bjuda på mina tankar i ärendet.

Arbetarskyddsstyrelsen håller i punkt efter punkt med Yrkesinspektionen:

- Det behövs sju man för samtidig utvändig och invändig livräddning.
- Det medför en hård psykisk press på styrkeledare och brandmän.
- Yttre tryck från allmänheten kan tvinga styrkan att utföra räddningsinsats i strid mot gällande regler.
- Det finns förhållandevis stor risk för bränder där samtidig yttre och inre livräddning behöver användas.

Emellertid, står det i näst sista punkten, är det de kommuner som ingår i Brandkåren Attunda som genompolitiska beslut bestämmer kvalitén och ambitionsnivån för den räddningstjänst som kommunerna skall bestå sina invånare med. **Sådana politiska beslut kan Arbetarskyddsstyrelsen inte ingripa mot med hjälp av arbetsmiljölagstiftningen.**

Då undrar jag, om inte Arbetarskyddsstyrelsen kan ingripa mot politiska beslut som berör den psykosociala arbetsmiljön för anställda i stat, landsting och kommun måste då vart enda ärende i sådana frågor överklagas till regeringen?

Om inte Arbetarskyddsstyrelsen kan ingripa mot psykosocial ohälsa p.g.a. politiska besparingar inom exempelvis vården, så länge som det finns traverser för att undvika tunga lyft, vad skall vi då ha Arbetarskyddsstyrelsen till?

Om poliser i framtiden tvingas ingripa vid t.ex. lägenhetsbråk ensamma, utan en partner, därför att staten genom politiska beslut inte kan/vill betala vad det kostar. Är Arbetarskyddsstyrelsen nöjda så länge som polisen i fråga har radio och kan ropa på förstärkning?

Något som man ofta får höra är att detta är en het potatis som skulle få stora konsekvenser runt om i landet. Om det ens är så mycket som en liten del av Arbetarskyddsstyrelsens beslut så borde de plocka ner skylten omedelbart och döpa om sig till "Arbetarskydds och ekonomikosekvensstyrelsen".

Jag hade haft större respekt för ett svar i stil med "sluta gnäll, detta skall ni klara", än som det nu blev "visst, ni har rätt, men politiska beslut kan vi inte göra något åt".

Det kanske är så att Arbetarskyddsstyrelsen inte har på sin lott att knäppa politiker på näsan, men vem skall då göra det? Väljarna? Tre år senare? Kanske är det så att Arbetarskyddsstyrelsen är till för att klämma åt små och mellanstora företagare som inte kan kalla sina nedskärningar för politik.

Visst, jag är en lekman på området men det här får mig att känna att Arbetarskyddsstyrelsen inte törs ta det beslut de skulle vilja utan söker stöd av regeringen. Är det så måste de nog öka sin beslutsamhet fort, vad avser arbetarskydd av psykosocial karaktär annars får nog regeringen mycket att stå i framöver.

Redaktör Kroon

Lägenhetsbrand Vasavägen 75 2000-08-01

Det här var ett intressant larm för vår del, speciellt med tanke på den debatt vi haft, och fortfarande har, om bemanningen av våra maskinstegar. Larmet gick klockan 02:45 och vid framkomsten konstaterades fullt utvecklad brand. På den här adressen är det så att det är framsidan som är baksidan d.v.s. balkongerna vetter mot Vasavägen som är den väg vi kommer fram på. Därifrån får vi sedan köra runt kåken för att komma till portarna. Det var knappast aktuellt i det här fallet. Det brann nämligen så att det dånade på två balkonger och branden höll på att ta sig i takfoten.

Eftersom lägenhetsinnehavaren mötte upp och intygade att ingen fanns i lägenheten samt att ägaren till lägenheten ovanför, som också var helt rökfylld, kunde göra det samma började styrkan att släcka utvändigt med hjälp av maskinstegen. Detta visade sig vara en mycket effektiv åtgärd som gjorde att en total vindsbrand kunde undvikas.

Och här inträffar det intressanta. Lägenhetsinnehavaren kunde naturligtvis inte riktigt förstå varför alla skulle vara på baksidan och spruta vatten på balkongerna när det brann för fullt i hans lägenhet.

-Ni måste väl in och släcka! kan väl sägas vara en fullt acceptabel åsikt under dessa omständigheter. Men nu är det ju så att vi helt enkelt är för lite folk för att klara dessa uppgifter samtidigt. Nu vart det emellertid så att så fort de värsta lågorna slagits ned på baksidan så påbörjade man rökdykning från trapphuset. Rökdykarna kom in bra och eftersom den värsta branden på utsidan redan var släckt så var den invändiga miljön klart förbättrad redan från början. Den invändigt släckningen gick bra och insatsen kunde avslutas kl. 04:22. Inga personsador uppkom. De materiella skadorna kunde begränsas till att en lägenhet blev totalförstörd och ytterligare en kraftigt rökskadad. Brandorsaken är, för oss, okänd. Lägenheten saknade brandvarnare och vi kan återigen konstatera att vi hade tur som slapp pressen av akut livräddning.

Men om vi resonerar vidare kring den här brasan. Det här kan ju sägas vara ett typexempel på den situation som vi hela tiden varnat för. Om det vid framkomsten visat sig att det varit fråga om livräddning, eller för den delen inga säkra uppgifter om motsatsen, hade hela styrkan koncentrerat sig på rökdykning. Då hade, med största sannolikhet, de materiella skadorna på fastigheten blivit större. I detta fall hade det blivit den enda konsekvensen, men vad hade hänt om det varit personer kvar i båda lägenheterna. Denna hypotes är inte på något vis orimlig, vilket Arbetarskyddsstyrelsen helt håller med om. Att välja vilken insats som skall prioriteras och att sedan stå för det beslutet under den tid det tar för förstärkande station att anlända (10-15 min), är en oerhörd psykisk belastning för våra styrkeledare. Det är heller inte troligt att stegchauffören står överksam på baksidan medan resten av styrkan rökdyker. Risken är mycket stor att han helt enkelt gör allt han kan, även om det strider mot gällande restriktioner.

Stefan Ramström och Henrik Fredén begrundar de omfattande skadorna i det rum där branden startade.

Brandstationen i Järfälla

Under september månad har det genomförts en husesyn på våran arbetsplats här i Järfälla. Det som skrev ned på papper där var nog ingen munter läsning, framför allt inte för kommunen som äger fastigheten. Stora brister på allt från toaletter till fönster kunde konstateras. Golvet i gymnastiksalen, som vi delar med allmänheten, är i bedrövligt skick. Att vi överhuvudtaget klarar av att vistas här var för avgående brandchef Ulf Hidebrandt en gåta. Det här är en fråga som ledningen är beredda att driva hårt. Så någonting måste hända och det fort, annars kopplar Attunda in Yrkesinspektionen.

Våran förfrågan till Vägverket har bemötts med största välvilja. De är villiga att släppa till tomt och att samutnyttja en del lokaler t.ex. spohall, verkstad och stor lektionssal. Brandkåren Attunda skall inte behöva vara drivande i frågan, det är kommunen som tillhandahåller brandstation som vi sedan hyr. Kommunen, Vägverket och representanter från Attunda kommer att ha ett möte under hösten för att diskutera vem som skall stå som ägare till fastigheten.

Våran dåliga arbetsmiljö, Vägverkets stora tomt, bristen på byggklar mark i kommunen och det förestående hotet om en omfattande renovering av nuvarande station ger tillsammans ett enda intryck.

Det är bråttom!

Projekt Monolit

Heter ju Stockholms motsvarighet till våran omorganisation. Enligt vad Löpelden erfar så har nu projektet landat, gått i mål, avslutats etc. Där har man emellertid valt att inte ändra någonting i grupperna, varken på personal eller brandmästare, utan samma gubbar i samma konstellationer skall nu utföra delvis helt nya arbetsuppgifter. Löpelden, som jobbat i olika grupper på olika stationer, tillåter sig att vara skeptisk.

Det blir nog ingen lätt match att få den skutan att lägga om roder.

Heltid i Bro

Egentligen har det väl inte framkommit så mycket nytt i frågan sedan förra numret av Löpelden. Men eftersom frågan är mycket intressant så tar vi ändå upp den.

Upplands-Bro kommun har för första gången på många år tagit ett politiskt beslut om att kommunen skall växa, knappast till ytan, (något erövringskrig är så vitt vi vet inte omedelbart förestående) utan i invånarantal. Nya byggnationer planeras på olika ställen i kommunen. Att kommunen har intagit den progressiva inställningen tycker jag talar för att man inte vill begränsa planerna till vad en heltidsstation medger, i form av byggnadstyp och placering. Dessutom är ju Brunnafrågan fortfarande olöst. Så vitt Löpelden erfar har inget politiskt beslut i frågan tagits, men helt klart är att politikerna är positivt inställda till en heltidsstation och att Attunda har fått i uppgift att ta fram driftskostnader och ett budgetförslag. Denna budget kommer att tas fram under hösten. CÅ har informerats om att en heltidsstation kan komma i drift tidigast år 2002, då räknar han med ett snabbt beslut och ett års byggtid.

Om man sedan leker lite med spekulationer och tankar kring konsekvenserna av en heltidsstation i Bro. Så kommer man nog ganska snabbt fram till att vi då måste anställa en hel del folk för att klara oss. Eftersom vi redan idag har, i runda slängar, 20 man som väntar på att gå brandskolan och kan anta att vi hinner anställa 20 till innan år 2002 så förstår man att vi har ett gigantiskt utbildningsbehov den närmaste tiden. Har man sedan, precis som jag, själv stått i den utbildningsköen och vet vilket lusigt tempo den går i så kan man faktiskt undra om inte några utav dem hinner gå i pension innan brandskolan. I det här sammanhanget kan jag också passa på att nämna att det finns ett förslag på att sätta ihop en egen brandmänna klass som vi själva, åtminstone delvis, skulle utbilda. Detta vore en kanonlösning, men vilka skulle jobba i stället för de 25 brandmän som går i klassen? Vi som är så några att komptiden snart är mindre värd än papperet den är skriven på.

Här finn det nog mycket utrymme att klura på angenäma problem!

Sedan förra tidningen har det hänt något som verkligen chockar. En fundamental sanning har gått i graven. Något som nästan kunnat jämställas med en grundlag har helt sonika satts ur spel. Jag tänker givetvis på drickapriset på Järfälla stationen. En läsk kostar nu FYRA kronor. Jag föreslår att alla grupper tar av sina puffpengar och subventionerar med en krona och låter oss brandisar leva i den trygghet som kontinuiteten i ett fast drickapris ger.

Den 21 september åkte eder ödmjuka redaktör in till Johannes brandstation för att delta i ett möte.

- Och? Tänker ni.

Mötesdeltagarna var utan undantag chefsredaktörer precis som jag, för brandkårstidningar finns det fler än Löpelden. Det var onekligen skön för en plågad och ensam stackare som jag att se att det faktiskt finns andra som sitter i samma båt. Vi diskuterade saker som layout, innehåll och delaktighet på brandmänna nivå. Det sistnämnda är ett problem som tål att tänkas på. Hur skall jag få er att skicka in fler bidrag till tidningen?

- Nu börjar han igen. Säger någon.

Visst, men tänk på saken, det ni skriver/berättar för mig blir ju läst av era egna arbetskamrater. Att bjuda på kunskap och skratt har ju faktiskt ett värde i sig. Jag vill ogärna gå så långt att den som skickar in det bästa bidraget vinner en skinnkeps med brandkårsymbolen eller en t-shirt eller 90 sekunder på video, men vad göra?

Kom igen nu, bjud på er själva! Skriv en rad, gör någon glad.

Digitalkameror

Ny teknik finns, behövs och används, men hur är det egentligen med tillgängligheten? Jag tänker nu främst på digital-kameror. Vi kör just nu projekt Automatlarmskort, som förutsätter ett idogt fotograferande. Men hur effektivt kan det jobbet utföras med bara två kameror inom Attunda? En i Sollet och en i Järfälla. Borde det inte finnas en kamera på varje station? Minst?

Alla kameror i våra förstabilar borde genast bytas ut om vi skall åstadkomma något som ens liknar en aktuell dokumentation av skadeplatser. När vi har tagit en 36 bidersfilm och framkallat är alla ev. brott preskriberade, händelsen glömd, tekniken omodern o.s.v.

Man kan ju lätt tänka sig diskussionen bland herrar med budgetansvar hur en finansiering av detta skulle gå till. Så här får ni mitt förslag: förebyggande 40 %, brandmateriel 10 %, utryckande 40 %, fys 10 % (ifall vi tar något lagfoto).

Strunt samma, se till helheten. Digitalkameror är nödvändiga och tillgängligheten viktig för ett riktigt användande.

Förflyttningar

Som bekant händer det en hel del inom firman nuförtiden. Det finns ju numera olika tjänstgöringsmöjligheter inom våran brandkår. Ett tydligt exempel på det är att *Ole Madsen* numer gör brandsyner på dagtid i Järfälla kommun samt att *Jan Lindgren* och *Jarmo Hokkanen* börjar sin anställning i den blivande ledningscentralen i Täby. Löpelden vill passa på att gratulera och önska lycka till.

Ake Jörbo har tröttnat på sina långa resor till jobbet (30 mil) och tagit tjänstledigt i ett år.

Per Gustavsson (Kunta) har fått ledigt för att tjänstgöra i FN:s regi i Bosnien.

Calle Andersson är ledig och studerar numera i USA.

Att *Ulf Hildebrandt* slutat har vi redan nämnt, liksom att *Tommy Uvhagen* har fått tjänstledigt.

P-O Nilsson har även han tjänstledigt och jobbar numer som säkerhetsingör åt Ericsson.

Vi har ju dessutom några i skolan:

Jerry Nyberg och *Anders Karlsson* går brandmästare på Räddningsskolan i Sandö; *Mikke Lövhalm* och *Sien Andersson* förman i Rosersberg samt *Björn Sundin* Bm heltid i samma skola. Dessutom går *Leif Hellblom* Bf deltid, också det i Rosersberg.

Till ersättningsstyrkan som turnerar mellan alla stationer i Radd Sam Norr så har vi också lånat ut folk. Två man, *Sören Forsman* och *Sverker Lindström* tjänstgör där hela hösten fram till jul.

Så man kan ju förstå att vissa av våra insatsledare får lägga pannan i sällsynt djupa veck för att lösa den smått akuta personalsituationen.

Brand i lägenhet. Ribbingsväg Sollentuna

Det här var en insats med ett intressant förlopp. Vid framkomsten kunde styrkan konstatera fullt utvecklade brand. Det kom också fram att inga personer fanns kvar i den lägenhet där branden startat. Det beordrades rökdykning. Fastigheten i fråga har vad som kallas röksäkra trapphus men i det här fallet visade det sig att de knappast gjorde sig förtjänta av det namnet. Det brann på andra våningen men trapphusen, för det fann två stycken, var rökfyllda ända ner till den första. Eftersom sikten var så dålig och det inte syntes från framsidan i vilken lägenhet det brann så gick rökdykarna åt fel håll när de kom upp till andra våningen. De hittade en dörr som de bröt upp och kunde konstatera att lägenheten förvisso var rökfylld men att det inte stod någon brand att finna, kort sagt fel lägenhet.

Undertiden hade vatten dragits och stege rests mot balkongen på baksidan, varför styrkeledaren nu beordrade omfall och inträngning via stege. Kista kom som förstärkande station och de evakuerade en person med revitox genom röken.

Det gick på det stora hela ändå bra och skadorna kunde begränsas till en lägenhet. Dock fungerade i vanlig ordning inte rökluckorna och det gjorde att det tog ganska lång tid att skapa en god miljö i trapphusen. Fyra personer fick föras till sjukhus med lättare rökskador. Två som bodde i lägenheten och två andra som rusade ut i de rökfyllda trapphusen.

Ett mycket obekräftat, men ytterst sannolikt rykte som florerar i korridorerna runt om i Attundaland, är att det är dags att återigen skicka in kopior på våra körkort.

Det är verkligen på tiden att våra nyanställda kommer till insikt i detta nödvändiga hantverk.